

Pogled na križ.

(K sliki.)

Če v duši mi vihar divja,
vrsti se žalost in obup;
Na križ ozrem se v Jezusa,
in v srcu nov začutim up.

Nadležne misli mi zbeže,
poleže v duši se vihar,
v ljubezni se topi srce,
trpljenje prejšnje ni mi mar.

Moj duh se vzpne nad revni svet,
zaupno z Bogom govori —
in pokrepčan, preroben spet
v dolino solzno se spusti ...

Sergij Dobroljubov.

Otrokovo velikonočno darilo Mariji Pomočnici.

Velika noč. Narava še sniva zimske sanje. Pomladno zelenje še ne krasi livad, in znanilke pomladi, drobni zvončki in modre vijolice, ki navadno pomagajo krasiti vstajenje Gospodovo, še niso priklile iz naročja matere zemlje.

Tudi mogočni lipi, ki senčita s širokimi vejami cerkvico Marije Pomočnice, še ne zelenita. Prejšnja leta sta bila o Veliki noči že zeleni, zdaj pa stojita tu goli in žalostni ...

Veliko soboto popoldne je. Na vrtu ob skromni hišici, ki stoji ravno Marijini cerkvi nasprosti, se igra petleten deček. Pred vozičkom ima vprežena dva lesena konjička, ki morata vleči voz po vrtnih potih zdaj sem, zdaj tja

Kako rad ima to svojo igračo! Nežno jo ogleduje in, če se mu prevrne, jo skrbno pobere in obriše prah, ki se je prijel ljubljenege vozička.

„Hi, hi!“ priganja deček lesena konjiča. Kar zasliši moške stopinje blizu domače hiše. Radovedno pogleda dete, kdo pač prihaja.

„O, gospod zdravnik!“ mrmrajo rdeča usteca.
„Gredo k mamici, da jo ozdravijo!“